

Nazwisko KOBYLIŃSKI

Imiona Anatol

Pseudonim

Z domu

Data urodzenia 5.06.1918 Miejscowość, kraj Zajbgaia k. Wilna

Data śmierci 20.01.2006 Miejscowość, kraj Monechium, Niemcy

Lat życia

Adres cmentarza

Źródła: Dz. P. 10.2.06

Zawód dziennikarz Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia

.....

.....

D. P. 10. 2. 06 Ś. i P.

ANATOL KOBYLŃSKI

zmarł w Monachium

żołnierz Września, Powstaniec Warszawski,
aktor, dziennikarz, autor książek dokumentalnych,
współzałożyciel naszego Stowarzyszenia.

Pogrzeb odbędzie się 15 lutego 2006 r.

Cześć Jego pamięci!

**Stowarzyszenie Pracowników Rozgłośni Polskiej
Radia Wolna Europa**

Anatol Kobyliński

(1918-2006)

20 stycznia 2006 roku zmarł w Monachium żołnierz września, powstaniec warszawski, aktor, dziennikarz, publicysta Anatol Kobyliński.

Urodzony 05.06.1918 w Żajbgale koło Wilna. W 1939 roku walczy podczas kampanii wrześniowej w szeregach 1. Pułku Piechoty Legionów w stopniu podchorążego. Po dwóch tygodniach walk dostaje się do niewoli niemieckiej. W lutym 1941 roku wydostaje się z obozu jeńckiego i rozpoczyna w Warszawie działalność konspiracyjną. Służy w stopniu podporucznika w Armii Krajowej. Jednocześnie jest jednym z organizatorów podziemnych studiów na wydziale dyplomatyczno-konsularnym Akademii Nauk Politycznych. Bierze czynny udział w Powstaniu Warszawskim.

Po wojnie kończy studia na ANP oraz zdobywa zawód aktora w Studio Dramatycznym Iwo Galla przy Teatrze „Wybrzeże” w Gdyni. Przechodzi do działalności organizacyjno-administracyjnej w teatrach, najpierw jako sekretarz dyrektora Teatru Polskiego w Warszawie Arnolda Szyfmana, wicedyrektor Teatru „Syrena” oraz dyrektor Teatru „Satyryków” w Łodzi.

Następnie przez szereg lat prowadzi Biuro Angażowania Aktorów w Wytwórni Filmowej w Łodzi, potem podobną funkcję pełni w Warszawskiej Telewizji. W roku 1974 zostaje powołany na stanowisko dyrektora Biura Zarządu Głównego SPATIF-ZASP.

W 1982 roku wyjeżdża wraz z rodziną z kraju i ląduje w Monachium, zostając współpracownikiem Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa, z którą miał już od dawna tajne kontakty. Jako dziennikarz radiowy pracuje w RWE do likwidacji rozgłośni polskiej w 1994 roku. Nie przerywa jednak dalszej działalności dziennikarskiej, zamieszczając szereg artykułów w prasie polonijnej.

Autor książek: „Sześć lat podziemnej pocztu w Polsce (1982-1988)” i „Wędrówki Pana Anatola”.

Odznaczony m. in. Krzyżem Armii Krajowej i Medalem Wojska Polskiego, nadanymi przez Rząd Emigracyjny w Londynie oraz Warszawskim Krzyżem Powstańczym, przyznany przez Prezydenta RP Lecha Wałęsę w 1994 r.

W roku 2001 awansowany do stopnia kapitana.